

Livet og freden.

Salmedigt

af

N. F. S. Grundtvig.

Musik af Ludv. M. Lindeman.

Christiania.

Det Steenske Bog- & Nodetrykkeri.

1874.

Andante.

S. { 3
A. { 4

Ver-den, o ver-den! hvi fri-ster du mig end-
Ken-der dig no - gen, han kö-ber ej dig, på

T. { 3
B. { 4

nu un-der hå - re-ne hvi - - - de? Du skuffed en-
hvem kun en då - re mon li - - - de.

hver, som hav-de dig kær, du tid-lig og sil - de dem

skuf-fed for - vist, og gro-vest til - sist, og gro-vest til-sist.

Hvad er dit liv uden rist eller ro,
 din lyst uden grænser og hvile!
 Sejre du sår, men kun stride opgro,
 dit smil skyder gloende pile,
 din glæde er vind,
 din glans kun et skin,
 og magten og æren, du roser dig af,
 som skummet på hav!

Hvad er din fred, uden liv eller lyst,
 for bladet, som ej sig kan røre !
 øde og tomt er det verdslige bryst,
 når stormen og striden ophöre,
 et udtörret hav,
 en vindåben grav;
 du ved det, o verden! du priser din fred,
 og gyser derved!

Kærlige frelser, end kalder du mig,
 din röst og din tröst er de rette,
 ungdom og styrke fortrylle ej dig,
 du kalder de gamle og trætte,
 Det faldende löv
 du kalder fra stöv,
 og förer dit følge i lysende fjed
 til liv og til fred.

Livet og freden! I himmelske to,
 som altid med frelseren følge!
 Himmerig er, hvor I bygge og bo,
 og stöv eders glans kan ei dölge.

Hvor livet har fred
og blomstrer derved,
hvor freden har liv og har lys, hvilken lyst
den evige tröst!

Hjerte, o hjerte! i himmerigs glans
syv gange hver dag du dig bade!
magt da jeg får med den Helligånds sans
til verden med lyst at forlade,
med liv og med fred
i frelserens fjed
mit lüb at fuldende til hvilen fuldsöd
i Abrahams sköd!

Kærlige frelser! du ser min attrå
til hvad der er evig det beste;
mellem min sjæl og hvad brat skal forgå
et svælgende dyb du befæste,
så verden, jeg ser,
mig frister ej mer,
men himlen, jeg håber, mig vorder så kær,
at hjertet er der!